

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Consultationes Theologicæ Et Spirituales Christiani verè fidelis & verè devoti ...

... De Excellentiss Sanctissimæ Virginis Mariæ Matris Dei

Louis François <d'Argentan>

Augustæ Vindel. ; Dilingæ, 1726

VD18 80217915

Artic. V. Mater Dei meliùs cognoscitur ex suis uberibus, quàm ex Virgineo suo utero.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45581

suam sponsam eminentissimis exornatam esse perfectionibus, ipsam omnibus plenam esse gratijs, ipsi Angelum annuntiâsse, quod futura esset Mater Dei, sibi que ipsi significâsse, quod omnia, quæ fiebant in ipsâ, sint opus Spiritûs Sancti non tamen adhuc cognoverit, quænam essent magna hæc prodigia, ed quod fuerint velut imitationes actionum immanentium Dei, quæ omnia adhuc inclusa manebant intus in ipsâ, adeoque non cognoverit omnem eminentiam divinæ ipsius Maternitatis, non sciverit ea, quæ ipsi acceverant

jura, nec auctoritatem ipsi concessam in Deum, nec sublimia mysteria, ad quæ ab ipso fuerat destinata: Joseph autem non cognoscebat eam: Sed quando vidit ipsam peperisse manendo Virginem, ipsam portare in brachijs suis Filium, qui erat ipse Deus, ipsam præbere illi ubera sua, & nutrire ipsum lacte suo: *Tunc cognovit eam, cum vidit ubera præbere*: Tunc sublimiorem acquisivit cognitionem excellentiarum ipsius, quibus abripiebatur in summam admirationem; Et ecce illarum aliquas.

ARGUMENTUM.

Mater DEI melius cognoscitur ex suis uberibus, quam ex Virgineo suo utero.

ARTICULUS IV.

Non melius innotescit, ipsam esse Matrem, quam quando conspicitur Unigenitum suum tenere Filium in gremio suo, suisque affixum uberibus. Cum Unigenitus hic in sinu Patris sit demonstratio & gloria divinæ ipsius paternitatis; sufficit, ut is habeat Filium Deum in sinu suo, ut dicatur, quod sit Deus Pater: Siquidem Theologi conficiunt sibi regulam ex hoc axioma: Relationes constituunt Personas: Quia Deus habet Filium, est Pater, & quia Filius ipse est

Deus Pater. Quid judicandum igitur sit de Sanctissimâ Virgine? Cum ipsa habeat Filium, est Mater, & cum ipse Filius sit Deus, si per impossibile fieri Deus posset, idem hic Filius constitueret ipsam in eadem dignitate Patris æterni, & ipsa esset Deus, sicut ipse; sed cum impossibile hoc sit, saltem attollit eam ad dignitatem primæ & supremæ personæ creatæ, quæ produci possit ab omnipotentis brachio Dei. Sanctus Joseph non cognoscebat sublimem hanc dignitatem in MARIA, divinâ sponsâ suâ

Matth. 1.

Jus admirabile, quod Sanctissima Virgo demonstrat habere se in Filium Dei, nutriendum lacte suo.

suâ, quoad ipsam viderat peperisse: *Non cognoscebat eam, donec peperit Filium suum.*

Sed quod majorem parit admirationem, est videre, quod velut ipsius Mater habeat jus in illum, quod ipsemet Deus non habet, in quantum est ipsius Pater æternus: Exempli gratiâ, ipse non potest illum obstringere, ut sibi obediat, aut exigere ab eo vel minimum servitium; nihil enim virtute Nativitatis suæ æternæ debet ipsi; sed omnem debet obedientiam Sanctissimæ Matri suæ virtute Nativitatis suæ temporalis: ipsa igitur jus habet ad præcipiendum ipsi, & requirendum ipsius servitia. Ita Sanctum Evangelium nobis asseverat, quod hæc fidelissimè exhibuerit ipsi: *Et erat subditus illis.* Nonne intueris hic admirandum jus, quod habet in Deum, virtute divinæ Maternitatis suæ? Sanctus Joseph non cognoscebat adhuc, ipsam tantam habere auctoritatem, quoad ipsam viderit in possessione juris sui, postquam pepererat: *Joseph autem non cognoscebat eam, donec peperit Filium suum.*

Sanctissima Virgo plus fecit quam Pater æternus, producendo Filium suum.

Et per consequentiam necessariam, verum est quoque, quod eadem hæc dignitas Matris Dei, admoveat ipsam muneribus ac negotijs nobilioribus, majorisq; ponderis, quam sint illa, quæ gerit & tractat supremus Creator mundi: Quid enim inter omnia est maximum, quod fecit extra seipsum?

extraxit mundum è sinu nihili; conservat ipsum, gubernat ipsum, & hoc videtur magnum: Verum quid hoc est, respectu ejus, quod facit Sanctissima Virgo, quando extrahit nobis Filium Dei è sinu Patris sui? extendat Creator eandem suam omnipotentiam ad producendos millies mille nos mundos majores & pulchriores mundo hoc jamjam producto, quidquid fecerit, minus erit eo, quod facit ipsa, quando producit Deum, seque impendit pretiosæ ipsius educationi? ð Deus quàm incomprehensibilia prodigia, quæ admirationi erunt Angelis & hominibus per omnem æternitatem! Sanctus Joseph non cognoscebat hæc omnia, nisi postquam pepererat Virgo Sanctissima. *Joseph autem non cognoscebat eam, donec peperit Filium suum.*

Aperueram jam os ad interrogandum illum, quomodo Sanctus Joseph cognoverit hæc omnia postquam pepererat ipsa; sed permittere non voluit, ut interpellarem. Neque hoc satis est, proseguere; rimare altius profundas hæc veritates, & videbis sanctissimam Virginem patrare mirabilia quæ Pater æternus patrare non posset, quamvis sit Omnipotens, respectu Filij sui Unigeniti; Siquidem, Exempli gratiâ, Pater æternus docere non posset loqui suum Filium; non dicit ipse nunquam unicum duntaxat Verbum per omnem æternitatem.

Pater æternus docere non posset loqui Filium suum Unigenitum, & sanctissimam Virgo id docuit ipsum.

Sanctissima Virgo non potuit a patre dicitur Filium suum.

nitatem, eò quòd ipsemet sit Verbum æternum Dei Patris sui; non nisi ipseus est loqui in divinitate: Et sanctissima Virgo profertre illum docet paulatim prima sua verba, sicut aliæ Matres parvulos suos docent infantes. Cum igitur Sanctissima Virgo loqui doceat Verbum Patris æterni; nonne prodigium hoc sit, quòd creaturarum omnium mereatur admirationem?

Sanctissima Virgo ambulat docet Filium suum,
 Pater æternus docere non poterat ambulare Filium suum Unigenitum: nunquam formabit is vel unicum gressum ad immutandum locum, eò quòd sit immensus; Et Sanctissima Virgo docebat ipsum ambulare in terrâ, ipsiusque dirigebat infirmitatem, cujus omnipotentia omnes sustentat creaturas. Ecce tibi munus ipsius ac officium, quòd absque admiratione aspicere non possunt Angeli in cælis.

Uterius Pater æternus adjicere non posset incrementum Filio suo Unigenito in proprio sinu suo; quamvis conferat ipsi omnem suam substantiam, & effundat in ipsum, quidquid habet vitæ, nihilominus nunquam ipsum crescere vidit in minimo, & nunquam videbit, eò quòd producat ipsum in unico æternitatis suæ instanti æquè magnum ac se: Et sanctissima Virgo crescere videbat de die in diem, eundem hunc Filium Unigenitum in gremio suo; nutriebatur ipse, confortabatur, & sensim capiebat

Incrementum, lac sugens è Virgineis ipsius vberibus. O Mater admirabilis! quàm procul absunt omnes tam Angeli, tum homines ab eo, ut, quanta sit divinæ Maternitatis tuæ dignitas, valeant comprehendere! Quis enuntiet, quanta sint jura, quanta auctoritas, quàm hæc tibi confert in ipsum? Quis satis æstimet sublime munus, cui ipsa te devover, dum totam te integram consecrat educationi Infantis JESU? Siquidem plùs hoc est, quàm

Cum hic continere amplius non possem affectus meos, nec meam cohibere linguam, dicebam ipsi: Utinam, mi Pater omnes Christiani te ita loquentem auscultassent de Excellentissimæ sanctissimæ Virginis, hæcque sicut nos, suo inculptas haberent animo! Eheu, videre non esset tantos, qui, dum Nominè gloriantur Christiano, dum ore confitentur JESUM Christum, dum agnoscere & adorare videntur ipsum velut Deum suum, non abhorrent tam indigna fovete sensa, ut non longè absint à contemptu Sanctissimæ Matris ipsius: Matris hujus admirabilis, quàm ipsemet accumulare voluit summis, quos puræ creaturæ conferte poterat honoribus: Et Christianus in hoc statu adhuc speret placere ipsi? Quis dubitare potest, quin ipsemet se magis offensum credat hoc contemptu, quàm ijs omnibus, quos recepit

sum Unigenitum, quæ Pater ipseus æternus facere non potuit virtute paternitatis suæ.

Jesus Christus magis offensum se credit contemptu, quem Christiani exhibent sanctissimæ Matri suæ, quàm illis, quos ipsemet accepit à Judæis.

cepit à Judæis, tempore Passionis suæ?

Reprehen-
sio à Iesu
Christo fi-
cta iis, qui
oppugnant
devotionem
erga san-
ctissimam
Matrem
suam.

Hæc, quam ita contemnis, tu, qui indignus es Nomine Christiani, est propria Mater mea: ego exaltavi ipsam supra me, submittendo me ipsi velut Filium suum; ego tantis perfectionibus locupleravi ipsam, ad faciendum ipsam dignam, quatenus esset Mater mea, ut, quantum possibile est puræ creaturæ, accedat ad perfectiones infinitas Divini Patris mei; Ego tantis ipsam replevi gratijs, ut omnes illæ, quas dispertitus sum, tum cunctis sanctis Angelis, tum cunctis sanctis hominibus, non adæquent solam gratiam divinæ Maternitatis ipsius: Et tandem ipsa sola major est coram oculis meis, & pretiosior cordi meo, quàm omnes meæ simul creaturæ. Attende honorem, quem ipsi exhibeo, qui sum Deus ipsius, non minus, quàm ipsius filius: Et posthæc timeas, ne nimio prosequaris ipsam honore, qui non nisi terræ es vermiculus? Et metuas, ne amabilis hujus Matris devoti clientes discretionis excedant limites, illamque magis, quàm mereatur, honorent, dum nuncupant illam Matrem Dei, dum illam invocant velut Mediatricem salutis apud dilectum Filium suum, dum venerantur illam velut veram suam Matrem, ipsique dicunt, se præcipuam suam post Deum in illam collocare confidentiam, dum ipsius se profitentur ser-

vos, suæque servitutis aliquam secum circumferunt notam, dum aggregant se alicui ipsius Confraternitati, dum ipsius adornant Altaria, ipsius reverentur imagines; Et tandem dum ipsam amant ex toto corde, dum sollicitè ipsius contendunt promovere gloriam, dum exhibent ipsi honoris genus, sublimius eò, quòd cæteris omnibus impendunt Sanctis, quamvis semper longè inferius honore supremo, quo obstringuntur Deo.

Ut quid metuis infelix, ne parvi in terris homunciones nimia illi impendant obsequia, cui tot ac tanta impendit Deus tuus? Considera probè, quâ ratione honoraverit, is ipsam, & videbis, quòd; si omnes creature contenderent exhibere ipsi omnes honores, quos possent, non accederent ad eum, quem ab ipso accipit Deo. Ut quid monita tu dare præsumis Cultoribus Virginis Beatissimæ indiscretis? Si cernis, quòd adorent ipsam velut Deum, vel ipsam Deo præferant, vel etiam Deo ipsam adæquent (id quòd foret error, quem optulante Numine videre non est inter Christianos) noli vocare ipsos indiscretos, verum impios & idololatrias; sed dum qualemcunque ipsi impendant devotionem, aut quodcunque ipsi præstant obsequium (quando id semper est infra Deum) ipsos reprehendere velut indiscretos, & sub obtentu meliùs ordinandi ipsorum devotionem,

nem,

nem, hujus imminuere fervorem, ac inferere fastidium animabus infirmis, non solum indiscretionum omnium est maxima, sed impietas summe abominanda.

Ceu talem pariter redarguo ipsam, concludit bonus senex, & ut magis adhuc confirmem te in concepta opinione, observa bene, quid sim dicturus tibi.

ARGUMENTUM.

Sanctissima Virgo ostendit bonitatem veram Matris erga fideles servos suos.

ARTICULUS VI.

Tantis nemo distinetur negotijs, quantis Mater Infantem suis complectens brachijs; ipsa totam impendit se illi, haud aliter, ac si totum moderandum haberet imperium, tantis urgetur circa illum sollicitudinibus: nihilominus omnes ipsius curae universaliter reducuntur ad tria, quae sunt: ipsum nutrire, ipsum vesti-

re, ipsum instruere. Jam vide, an sanctissima Virgo non praestet haec omnia circa Christianos, qui sunt Filij ipsius, potissimum circa eos, qui singulariter devoti sunt illi: Ipsa hos nutrit opipare, ipsa hos vestit magnifice, ipsa hos instruit mirifice. Advertas velim, quid tibi dicturus sim, & fateberis id verum esse.

§. I.

Sanctissima Virgo nutrit opipare Filios suos.

Imprimis quod verum sit, nutrire hos ipsam admodum opipare, magna est promissio facta nobis à Vate Isaia, quam in Virgine sanctissimam aspiciamus ad impletam: *Mammilla Regum lactaberis.* Si quidem nonne ipsa, postquam suas porrexit mammillas Regi Regum, proprio Dei Filio, & has quoque porrigit nobis? nobis, quibus honor est, ut fratres ipsius nominemur & simus: diversa id quidem accidit ratione, non minus tamen

lautam, splendidam, jucundam. Nonne enim ipsa Verbum adorandum, Panem inquam Angelorum, eo collocavit in statu, ut manducari posset à nobis? *Panem Angelorum manducavit homo.* Quomodo Verbum, quod totum spirituale est, nutrire posset homines, qui corporales sunt, nisi hoc verbum, sicut ipsi fieret quoque corporale? Hoc est, quod Mater Admirabilis in nostrum effecit favorem. Audi, quomodo S. Augustinus hoc nobis

R. P. Isaac Consiliarius. Tom. III,

V u u u expo